

podľa bodu d) odst. 1 § 1 zák. č. 154/1934, ani nehľadiac na to, že žalobník okrem toho aj viedol záznamy o pracovnej dobe pri kontrole nábojov. Podlieha tedy pracovný pomer žalobníka zákonu č. 154/1934 Sb. z. a n. a preto náleží mu výpovedná lehota šesť týždňov ku koncu kalendárneho štvrtroka (§ 31, odst. 2, lit. a), cit. zák.).

N a j v y š š í s ú d dovolaciú žiadosť žalovanej strany zamietol.

D ô v o d y:

Odvolací soud zjistil v napadeném rozsudku, že žalobce před propuštěním ze služeb žalované firmy přijímal náboje zhotovené v dílně, prohlížel náboje tříděné jednou skupinou dělnic, vedl záznamy o pracovní době při kontrole nábojů a že bylo jeho služební povinností hlásiti nadřazenému oddělení nespolehlivý pracovní výkon dělnic pracujících v této skupině.

Dovolací žádost nenapadá způsobem vyhovujícím § 534 Osp. takto zjištěný skutkový stav; jest tedy podle uvedeného předpisu rozhodující při přezkoumání rozsudku odvolacího soudu dovolacím soudem za dovolacího řízení.

Odvolací soud opíraje se o shora uvedený zjištěný skutkový stav, dospěl k formálně správnému závěru, že žalobce vedl dozor, pokud jde o kvalitu práce přidělené mu skupiny dělnic, a že tuto práci odborně kontroloval.

Z povahy druhu prací žalobce, které vykonával podle shora uvedeného rozhodujícího skutkového stavu, zjištěného odvolacím soudem, plyne, že žalobce měl podle oboru působnosti vyšší postavení než obyčejní dělníci, že jeho činnost předpokládala jednak víc odborných znalostí, jednak větší spolehlivost a byla víc odpovědná než práce konaná skupinou dělnic, jeho dozoru podřízenou.

Podle judikatury Nejvyššího soudu za vyšší úkony pracovní sluší pokládati všechny úkony přesahující obor a výši výkonnosti obyčejného dělníka (srovn. na př. Sb. n. s. č. 4028 a Úr. sb. č. 2916).

Podle toho, co bylo shora vyloženo, jest míti za to, že žalobce konal vyšší služby nekupecké ve smyslu § 1, písm. d), zákona č. 154/1934 Sb. z. a n., a proto právem odvolací soud zaujal právní stanovisko, že pro posouzení povahy služebního poměru, vzniklého mezi procesními stranami, jest použití ustanovení dotčeného zákona.

Ani jinak neshledal Nejvyšší soud zákonného důvodu, aby napadený rozsudek odvolacího soudu byl změněn aneb rozvázán.

Byla proto dovolací žádost jako bezdůvodná zamítnuta.

Čís. 17088.

Písomné oznámenie, potrebné podľa §§ 6, 5, odst. 2, zákona o splátkových obchodoch č. 76/1935 Sb. z. a n. pro uplatnenie výhrady vlastníctva predateľom, nie je nahradené podaním žaloby o vydanie veci.*)

(Rozh. z 22. júna 1938, Rv IV 505/37.)

*) Porov. Sb. n. s. č. 16644.

Žalujúca strana v žalobe predniesla, že dňa 22. júla 1930 predala a dodala žalovanému jeden traktor s príslušenstvom za kúpnu cenu 46.500 Kč a že zároveň si naň vyhradila vlastnícke právo až do úplného zaplattenia kúpnej ceny. Žalovaný ju však dosiaľ nezaplatil, hoci je už dávno sročná. Žalobou domáhala sa žalujúca strana na základe spomenutej výhrady vlastníckeho práva, aby žalovaný zaviazaný bol vydať jej traktor s príslušenstvom. Žalovaný namietal, že žalujúca strana nezachovala ustanovenie §§ 6, 5, odst. 2, zák. č. 76/1935 Sb. z. a n., ktoré treba podľa §§ 20, 18, odst. 2, cit. zák. použiť aj v súdenom prípade, lebo podľa týchto ustanovení mala pred uplatnením svojho vyhradené vlastníckeho práva oznámiť listom žalovanému tento úmysel a poskytnúť mu 8 dňovú lehotu na zaplattenie sročných splátok, to však neučinila. Súd prvej stolice žalobu zamietol. **Z d ô v o d o v:** §§ 6, 5, odst. 2, zák. č. 76/1935 Sb. z. a n. predpisujú, že predavateľ môže výhradu vlastníckeho práva uplatniť len, keď to vopred písomne oznámi kupiteľovi a zároveň mu poskytne na zaplattenie zameškaných splátok dodatočnú lehotu najmenej 8 dňovú. Z obsahu spisov a pripojených písomných dokladov však je zrejmé, že žalujúca strana pred započatím tohoto sporu vôbec neuvedomila žalovaného písomne, že hodlá uplatniť svoje vymienené vlastnícke právo a žaloba sama nemôže byť pokladaná za takéto písomné uvedomenie v smysle § 5, odst. 2, cit. zák. Žaloba je tedy predčasná a musela byť zamietnutá. **O d v o l a c í s ú d** rozsudok súdu prvej stolice z jeho dôvodov potvrdil.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalujúcej strany zamietol.

Z d ô v o d o v:

Odvolačí súd správne posúdil spor s hľadiska §§ 6, 5, odst. 2, zák. č. 76/1935 Sb. z. a n. (o splátkových obchodoch) a bolo treba dovoláciu žiadosť ako neodôvodnenú zamietnuť.

Čís. 17989.

Ak bola skúšobná doba, na ktorú bol súkromný zamestnanec prijatý, proti ustanoveniu odst. 2 § 30 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. zamestnávateľom predĺžená, ide o smluvné pracovného pomeru za neurčitú dobu a ak bol zamestnanec po uplynutí skúšobnej doby prepustený, prislúchajú mu služebné požitky na zákonnú výpovednú lehotu.

(Rozh. z 28. júna 1938, Rv III 447/38.)

Podľa prednesu žaloby žalobkyňa prijatá bola dňa 1. augusta 1937 žalovanou stranou za stenotypistku na skúšobnú dobu jedného mesiaca. Listom z 30. augusta 1937 žalovaná strana uplynúvšiu skúšobnú dobu proti ustanoveniu odst. 2 § 30 zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. predĺžila na